

न वै स्वयं तदग्रीयादतिथिं यन्न भोजयेत् ।

धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं चातिथिपूजनम् ॥ ४३५५ ॥

Nicht genieße man selbst das, was man dem Gaste vorenthält: Glück, Ruhm, langes Leben und himmlische Seligkeit bringt die dem Gaste erwiesene Ehre.

न व्याधयो नापि यमः प्राप्तं श्रेयः प्रतीनते ।

यावदेव भवेत्कल्यस्तावच्छ्रेयः समाचरेत् ॥ ४३५६ ॥

Weder Krankheiten, noch der Todesgott warten auf die Ankunft der guten Werke: thue Gutes, so lange du noch gesund bist.

न व्याधिर्न विषं तापस्तथान्यद्वापि भूतले ।

दुःखाय स्वशरीरात्थं मौर्व्यमेतद्यथा नृणाम् ॥ ४३५७ ॥

Nicht Krankheit, nicht Gift, nicht Hitze oder irgend etwas Anderes auf Erden verursacht solchen Schmerz, wie diese aus ihnen selbst hervorgehende Thorheit der Menschen.

न शक्यो वायुराकाशे पार्श्वेर्बहुं मनोजवः ।

दीप्यमानस्य वा वक्त्रेर्हृत्तुं विमलाः शिखाः ॥ ४३५८ ॥

Den gedankenschnellen Wind im Luftraume kann man nicht mit Stricken fesseln und die reinen Flammen eines lodernden Feuers nicht mit den Händen fassen.

न शत्रुर्वमत्तव्यो दुर्वलो ऽपि बलीयसा ।

यो ऽपि स्यात्पीठगः कश्चित्किं पुनः समरे स्थितः ॥ ४३५९ ॥

Sogar einen schwachen Feind soll ein Mächtiger nicht gering achten, selbst den nicht, der lahm ist, wie viel weniger den, der im Kampfe Stand zu halten vermag.

न शोचन्प्रतिकुर्वीति s. Spruch 4287.

नश्यतो युध्यतो वापि तावद्वचति जीवितम् ।

यावद्वातामृतपूर्वं न यावन्मनोऽप्यितम् ॥ ४३६० ॥

Man fliehe oder kämpfe, das Leben währt doch nur so lange, auf wie lange es der Schöpfer vorher angelegt hat, nicht so lange, wie das Herz es wünscht.

न श्रद्धाति कल्याणं परेभ्यो ऽप्यात्मशङ्कितः ।

निराकरोति मित्राणि यो वै सो ऽधमपूरुषः ॥ ४३६१ ॥

4333) M. 3, 106. d. भोजनम् st. पूजनम्.

4338) R. 3, 61, 36.

4336) MBh. 2, 1974. b. प्राप्तं unsere Aender-
ung für प्राप्तं.

4339) MBh. 3, 871, b. 872, a.

4360) Märk. P. 2, 49.

4337) JOGAVASISHTHASĀRA 1,27 in Verz. d.

4361) MBh. 3, 1278.

Oxf. H. 233, a.